

dimarts, 19 de maig de 2015

Eines i recursos contra l'odi i el rebuig a les persones pobres

Una jornada reuneix experts, víctimes i universitaris per desmuntar l'"aporofòbia'

Tot i que el mot *aporofòbia* no figura en cap diccionari, apareix en nombroses publicacions científiques. Proposat als anys noranta per la catedràtica d'ètica Adela Cortina, aquest terme compost pels vocables grecs *aporos*, pobre, i *fòbia*, temor, s'utilitza per referir-se a la por i el rebuig a la persona sense mitjans, desemparada.

La Facultat de Dret i Economia de la Universitat de Lleida (UdL) acull, el proper 20 de maig, a les cinc de la tarda, una jornada per reflexionar entorn les situacions de pobresa i per donar eines i arguments per desmuntar els discursos aporofòbics que criminalitzen aquesta injustícia.

L'odi a la persona pobre no té cap base lògica, afirmen els experts. FOTO: Hernan Piñera.

[#Aporofobia La pobresa no és un crim](#) [[/sites/universitat-lleida/ca/serveis/oficina/.content/udlnoticia/serveis/ODEC/Aporofobia.html](#)], és una activitat organitzada per l'Oficina de Desenvolupament i Cooperació de la UdL en col·laboració amb la Comissió 3.4, formada per la Federació Catalana de Voluntariat Social, la Coordinadora d'ONGD i aMS i la Plataforma d'entitats cristianes.

Hi participaran experts, com ara Emilio Martínez Navarro, professor de Filosofia de la Universitat de Múrcia que ha estudiat fenomen, membres de les entitats: Ndiatiguia (persones migrades) Arrels Sant Ignasi de Lleida (persones sense llar) i la Fundació Renal Jaume Arnó, així com estudiants de la UdL que han participat en el programa "Aules contra la pobresa". Aquesta iniciativa pilot, que va posar-se en marxa el curs passat, introdueix en la docència dels graus les causes i les conseqüències de la pobresa i com lluitar-hi en contra des de la pràctica professional de cada titulació. Fins ara l'han cursat 1.400 alumnes.

El sentiment de por i l'actitud de rebuig i odi cap a les persones sense mitjans, afirmen els experts, són adquirits i no tenen cap base lògica, ja que es fixen en nosaltres a través del mecanisme psicològic de la generalització precipitada i, com totes generalitzacions, són falses.

S'indueixen, es provoquen i s'aprenen a partir de relats alarmistes i sensacionalistes que relacionen les persones pobres d'escassos recursos amb la delinqüència i amb una suposada amenaça a l'estabilitat del sistema socioeconòmic, en bona part esbombats pels mitjans de comunicació. No obstant això, una anàlisi rigorosa de les dades demostra que la major part de la delinqüència i la més perillosa no procedeix dels sectors més pobres de la població sinó de màfies bé organitzades que controlen una immensa quantitat de recursos.

"Resulta tan sarcàstic que es consideri els pobres com una amenaça al sistema socioeconòmic, com ho seria acusar les víctimes de la violència de ser les causants d'aquesta violència", afirma el professor Navarro que afegeix "que és fàcil presentar els pobres com els culpables de qualsevol problema social perquè la seua situació de debilitat els impedeix defensar-se de la calúmnia".

Es produeix així, "el cercle viciós de la aporofobia": els col·lectius desfavorits són acusats sovint de conductes delictives i aquesta mala imatge en dificulta la seua possible integració en la societat, amb la qual cosa es perllonguen les seues dificultats i, en alguns casos, la desesperació els porta a cometre algun acte il·legal, de manera que s'acaba per reforçar la mala imatge, i així successivament. És per això que els estudiosos com Navarro i Cortina insisteixen en la necessitat d'educar per trencar els clixés amb els quals hem anat omplint les nostres ments al llarg de la vida.

Notícies relacionades

Oficina de Premsa UdL / 14/03/2014

[Les causes de la pobresa entren a les aules de la UdL](#) [

<https://www.udl.cat/ca/serveis/oficina/Noticies/Les-causes-de-la-pobresa-entren-a-les-aules-de-la-UdL/>]